

Історія школи.

На лівому березі річки Сухі Яли в с.Єлизаветівка стояла висока дерев'яна церква із дзвонами, огорожена кам'яним муром. Поруч із церквою стояла земська школа. У серпні 1912 року сюди приїхав вчитель Віктор Лазаревич Харахаш. Він впорядкував земську школу, обсадив декоративними деревами, було закладено фруктовий сад. Коли розпочалась перша світова війна, Харахаш виїхав із Єлизаветівки, на його місце прийшов вчитель Семен Федорович Скрипніков з дружиною, але працювати їм довго не довелося- розпочалась громадянська війна. Заняття припинились.

Школа відновила свою роботу тільки в 1922 році. Тяжко працювалось в перші часи. На 30-40 учнів був один буквар. Зошитів не було. Учні писали крейдою на дощечках. Коли з'являвся папір – не було чорнила, його виготовляли з бузини.

В 1930 році була створена перша піонерська організація, яку очолила Марія Агафонова.

В 1932 році було відкрито 5 клас, де продовжували навчання діти з навколишніх сіл.

Директором школи стає молодий, енергійний педагог І. М. Тищенко.

Велика увага приділяється культурному життю

сільської молоді. В школі працюють різноманітні гуртки художньої самодіяльності та спортивні секції. Але подальший розвиток шкільного життя перериває війна.

Після окупації Єлизаветівки фашистами, школа припиняє свою роботу, відновлює її у 1942 році. В

Єлизаветівка середня школа

цей час в школі працює Василь Тимофійович Гончаренко,
який одночасно є
і організатором елизаветівського підпілля.

Першим директором після звільнення Єлизаветівки у
1943 році став Л. А. Бардуніст. Вчителями працюють
Кривуляка С. О., Батула Н. Д., Дзюбан М. П., Новікова Л. Н.
З кожним роком лави вчителів поповнюються молодими
педагогами та фронтовиками, серед яких: Найденко

Антоніна Йосипівна,
Катриш Ілля Пилипович,
Злочевський Володимир
Васильович, Дмитрієв
Олександр Петрович,
Бессараб Іван Васильович.

У 1963 році в с.
Єлизаветівка була
збудована нова школа –
двоповерхівка з 12 світлими
класами та майстернями,

що успішно функціонує і донині.

